

ת"פ 5032/04 - מדינת ישראל נגד אסעד אבו זאידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-04-5032 מדינת ישראל נ' אבו זאידה (עוצר) 05 ינואר 2014

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקה

בעניין: מדינת ישראל

הממשימה

נגד

אסעד אבו זאידה (עוצר)

הנאשם

阄ר דין

רקע

1. ביום 9.9.2013 הורשע הנאשם, בהתאם לשינתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיווסו לו בכתב-אישור מותקן, כדלקמן: חמש עבירות של התפרצויות למקום מגורי בכוונה לבצע גנבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); ארבע עבירות של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; עבירה אחת של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק; וכן עבירה אחת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

כתב-אישור המתווך שבעובדותיו הודה הנאשם, כולל חמישה אישומים (להלן אתייחס לאישומים לפי מיספורם כפי שמופיע בכתב-אישור המתווך). על-פי החלק הכללי לכתב-אישור המתווך, בעיצומו של ערב חג הפסח, ביום 25.3.2013, הגיע הנאשם לשכנת בית הכרם בירושלים, תוך שהצטייד מבועד בכלי פריצה, ביניהם אэмאל, פנס וגרביים, לצורך ביצוע התפרצויות לדירות ממופרtes להלן וגנב רכוש בשווי רב. בהתאם לאישור הראשון, ביום 25.3.2013, בסמוך לשעה 22:30, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב המיסדים בירושלים בכוונה לבצע גנבה או פשע. באותו נסיבות, הנאשם הצטייד מבועד בכלי הפריצה, נכנס לדירה על-ידי פתיחת סורג השער האחורי של הדירה וגנב מותקן הדירה תכשיטים וככף בסך של 1,500 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גנבה, וכן גנבה והחזקת מכשירי פריצה. בהתאם לאישור השני, מבועד ובשעה המפורטם לעיל, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברכיוו בירושלים. באותו נסיבות, הנאשם הצטייד מבועד מועד בכלи הפריצה, נכנס לדירה תוך שהרים את התריס, שבר את מנעול סורג דלת המרפשת, זרע הרס רב בדירה וגנב צמיד זהב השווה כמיה מאות שקלים, טבעת כסף עם אבן סגולה ובקבוק משקה ספרינג. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גנבה וכן גנבה. בהתאם לאישור השלישי, מבועד ובשעה המפורטם לעיל, התפרץ הנאשם לדירה נוספת ברחוב ברכיוו בירושלים. הנאשם, שהצטייד מראש בכלי הפריצה, נכנס לדירה לאחר שבר את סורג דלת המרפשת ופתח את הדלת הפנימית באמצעות אמצעות אэмאל. באותו נסיבות, הנאשם זרע הרס רב בדירה וגנב שרשרת זהב-לבן עם יהלומים הנאמדת בשווי של 10,000 ₪, טבעת זהב-לבן עם יהלום הנאמדת

בשווי של 5,000 ₪ וסך של 200 יורו. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצויות למקומ מגורים בכוונה לבצע גנבה וכן גנבה. בהתאם לאישום הששי, במועד ובשעה המפורטים לעיל, הנאשם הצטייד מראש בכל הפריצה ונכנס לדירה ברחוב שילר בירושלים לאחר שבר את תריס דלת המרפסת ופתח את סורג דלת המרפסת באמצעות אזמל. בשלב מסוים, שב בעל הבית לדירתו, אז עזב הנאשם את הדירה ונמלט מהמקום. בעל הדירה הבחן בתפרצאות והזעיק שוטרים למקום. השוטרים איתרו את הנאשם בסמיכות לדירה, דלקו בעקבותיו תוך שהם קוראים לו בעברית ובערבית "עוצר, משטרת". דא עקא, הנאשם לא שמע להוראותיהם, המשיך בבריחה, ובהמשך הניף ידיו לעבר אחד השוטרים. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצויות למקומ מגורים בכוונה לבצע גנבה וכן הפרעה לשוטר. בהתאם לאישום הששי, בין يوم 17.1.2013 ליום 19.1.2013, בשעה שאינה ידועה למאשימה, התפרץ הנאשם לדירת מגורים ברחוב בית-הכרם בירושלים. הנאשם נכנס לדירה על-ידי הרמת תריס דלת המרפסת ופתחת דלת המרפסת באמצעות כלי חד. באותו נסיבות, גرم הנאשם נזק לצילינדר דלת המרפסת, לארון חדר השינה ולמשקוף הדלת, זרע הרס רב בדירה וכן גנב סך של 5,000 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצויות למקומ מגורים בכוונה לבצע גנבה וכן גנבה.

2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש מאסר בפועל בן 65 חודשים, אשר יכול בתוכו גם את הפעלת המאסרים המותנים התלויים וועודים נגד הנאשם. בנוסף, הסכימו הצדדים על הפניות של הנאשם לשירות המבחן לצורך עירית תסקير בעניינו טרם שמיעת הטיעונים לעונש. כתע מונח לפניו תסקير שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים חודשיים עד 14, תושב עין נקובא. הנאשם גדל במחנה הפליטים שועפט, סיימ ששות לימוד בלבד ולאחר מכן יצא לעבוד. מגיל צעיר ניהל חיים עצמאיים, ללא תמיכה והכוונה מצד הוריו. במשך מרבית שנותיו הצליח לשמר על שגרת עבודה ועבד בעבודות מזדמנות שונות. יחד עם זאת, כבר בהיותו כבן 20 נידון לראשונה לעונש מאסר בגין עבירה שוד. בהמשך נידון למאסר שני לפני שלוש שנים על רקע עבירות גנבה והתפרצויות. ממאסרו זה שוחרר הנאשם מוקדם ועבד בחברת בנייה עד לתום תקופה היוטו אסיר ברישון. לאחר מכן, ועד למעטרו בתיק דן עבד בחברת בנייה שבבעלות אחיו. במהלך מעצרו הנווכתי, שולב הנאשם כחונך לאסירי השגחה. במסגרת תפקידו זה, מסיע הנאשם לאסירים חלשים ומתווך ביןיהם לBIN סgal שב"ס. נמסר כי הוא ממלא את תפקידו באחריות וברצינות, לשביעות רצון הוצאות. בנוסף, הנאשם משתף מדי שבוע בטיפול קבוצתי לוחנים, לוקח אחריות על מעשייו ו מביע מוטיבציה לשיקם את חייו.

אשר לעבירות נשוא התקן הנווכתי - הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות וכי הרקע לביצוע היה מצוקה כלכלית קשה. לצד זאת, התרומות שירות המבחן היא כי הנאשם מחייבת מעשייו. על-אף ההליכים הפליליים ועונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר, הנאשם לא מצליח לשים גבולות להתנהגותו וממשיך להנוג באימפרסיוניזם, מתקשה לראות את הפגיעה שלו באחר, ומטעטש את חומרת העבירות.

אשר להמלצה - שירות המבחן המליך על עונש מוחשי ומחייב גבולות של מאסר בפועל. יחד עם זאת, נוכח חוות-דעת הגורמים המתפלים בשב"ס, המליך שירות המבחן כי בשיקולי חומרת הענישה ילקחו בחשבון תקופת מעצרו

הממושכת וכן תפוקודו החיוויי בمعצר והעובדת שמביע מוטיבציה גבוהה לשיקום.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת העבירות, נסיבות ביצוען והזק שנגרם בגין; על עברו הפלילי המכובד של הנאשם; וכן על קיומם של שני מאסרים מותנים התלויים ועומדים כנגדו. לגישת המאשימה, מתוך העונש ההולם בנסיבות כל אחד מהאישומים 1, 4, 5 ו- 7 נע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. לגבי אישום 6 - טענה המאשימה למתחם עונש הולם שבע בין 18 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. לשיטת המאשימה, בנסיבות העניין מוצדק להימצד לרף העליון של מתחמי העונשה הנטענים. לטענתה, היא הסכימה ל"תקרה" של 65 חודשים מאסר בפועל במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, וב"תקרה" זו כבר נלקחו בחשבון מכלול הנסיבות המקלות ובהן: הוודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטו; מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם; וכן העובדה שארבעה מתוך חממת האישומים בגין הורשע הנאשם, בוצעו ברצף במהלך לילה אחד. בהתחשב בכל אלה, עתרה המאשימה להשית על הנאשם את העונש המקסימלי על-פי הסדר הטיעון בין הצדדים, קרי- 65 חודשים מאסר לרצוי בפועל (כולל הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו).

מנגד, בא-כוח הנאשם הציג ראיות לעונש הכוללות מכתב המלצה ממועצת עין נקובא; אישור לימודים בקורס בו נטל הנאשם חלק בעת מעצרו; וכן מסמכים רפואיים לגבי פצעתו של הנאשם שלפי הנטען נגרמה בעת שנענצר על-ידי השוטרים (יובהר כי לטענת הסגנור לגבי ירידה בתפקוד העין לא נמצא מסמכים תומכים) וכן לגבי כויה בגין סיר מפרק רותח שלפי הנטען נשפר על הנאשם בבית-המעצר. לטענת הסגנור, יש לראות את ארבעת האישומים הראשונים הנוגעים באותו הלילה כאירוע אחד, ואת האישום השביעי שבוצע בחודשים קודמים לכך כאירוע נוסף. בגין כל אחד משני האירועים ראוי לגישת הסגנור לקבוע מתוך העונש הולם הנע בין 6 ל- 12 חודשים מאסר בפועל. בגין מכלול האישומים טען הסגנור למתחם עונש הולם שבע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. הסגנור הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא, ובו הווודאה והחרטה; משמעות המאסר לגבי הנאשם ומשפחהו; מאמציו של הנאשם לשיקום בהם החל כבר במהלך תקופת מעצרו; וכן המלצת שירות המבחן להתחשב בכך במסגרת משך המאסר בפועל שיוות על הנאשם. בהתחשב מכלול הנסיבות לקולא אותן פירט בטיעונו, עתר הסגנור להשית על הנאשם עונש שבין 12 ל- 24 חודשים חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת עונשי המאסרים המותנים בחופף זה לזה, ובמצטבר באופן חלקו בלבד לעונש שייגזר במקרה זה). הסגנור הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

ריבוי עבירות - הערה מקדימה

5. בנסיבות העניין, אני סבורה כי כל אחד מחמשת האישומים בכתב-האישום המתוקן, מהוות אירוע נפרד לצורכי קביעת מתחם של עונישה הולמת לפי סעיף 40(ב) לחוק העונשין. כך הוא הדבר, שכן חומרת המעשים בכל אישום, ובשים לב לכך שעסקינו בחמש דורות-מגורים נפרדות ובפגיעה במתלוננים שונים. עם זאת, בהתחשב בזיקה בין האישומים כפי שיפורט בפסקה 8 להלן, אני סבורה כי ראוי לגזר בין כל האישומים עונש כולל כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

6. בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש הולם למשעים אשר בוצעו על-ידי הנאשם בהתאם לעקרון הילמה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובנסיבות הענישה הנהוגה.

אשר לעבירות הרcox (שהinan העבירות העיקריות בתיק שלפני) - **הערכדים החברתיים המוגנים** המונחים בסיס העבירות של התפרצויות למוקם מגורים, גנבה והחזקת כלי פריצה, עניינים שמירה על קניינו ורכשו של הפרט, וכן הגנה על הפרטיות ועל תחושת הביטחון האישית שם לב לכך שביתו של אדם אמר או היה מבצרו. אוסף כי התפרצויות לבתו של אדם במטרה לגנוב את רכשו טומנת בחובה גם פוטנציאל להתרחשות אלימה, העוללה להוביל לפגימות בגוף וחיליה - גם בנפש. אשר לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - תכליתה של עבירה זו הינה להגן על קיומם של סדרי חברה ומטרת תקינים, תוך שמירה על תפקודם התקין של העובדים במלאת אכיפת החוק. פגעה בסדרי עובודתם של אנשי אכיפת החוק חותרת תחת האינטראס הציורי של הגנה על סדר חברתי תקין ועל שלטון החוק.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** בכלל האישומים בתיק שלפני מלמדת כי הנאשם בחר לפרוץ באופן סידרתי לבטים פרטיים במטרה לגנוב מתחם כסף ורכוש. על-פי האישומים הראשון, הרביעי, החמישי והישי לכתבי-האישום המתוקן, ניצל הנאשם את המועד של ערב חג הפסח, והתפרץ באותו הלילה לאربعה בתים שונים באותה שכונה בירושלים. בכל אחד מן המקרים, הנאשם היה מצויד בכלי פריצה, ובעזרתם מצא את דרכו אל הבית פנימה. בשלושה מן המקרים, עשה זאת תוך שבירת מנעול, סוג או טריס. בשתיים מן הדירות אליהן פרץ באותו הלילה, זרע הנאשם הרס רב בדירה, מלבד יתר הנזקים שנגרמו עקב ההתרצויות והגנבה. בשלוש מן הדירות גנב הנאשם כסף ותכשיטים. מעשו של הנאשם באותו לילה נקבעו רק לאחר שכאשר התפרץ לדירה הרביעית, שב בעל-הבית לדירה והבחן בפריצה. בשלב זה, הנאשם עזב את הדירה ונמלט מהמקום, אך שמרבה המזל הסיכון להתרחשות אלימה לא התממש. עם זאת, נקל לשער את תחושת הפחד והבהלה שאחזו בבעל הדירה, אשר שב לבתו בערב חג הפסח ומצא כי ביתו נפרץ. בהמשך, הזעיק בעל הדירה שוטרים למקום, וכך אחר אלה איתרו את הנאשם וקרוואו לעבבו לעצור, הנאשם לא נשמע להוראותיהם והמשיך בבריחה ובהמשך אף הניף את ידיו לעבר אחד השוטרים. יעיר כי למעשה של הנאשם באותו לילה, קדם מעשה התפרצויות וגנבה נוסף שבוצע כחודשים קודם לכן. גם באותו מקרה, התפרץ הנאשם לדירה באותה שכונה רקם באמצעות כלי פריצה, על-ידי הרמת טריס של דלת המרפשת ופתחת הדלת על-ידי כל אחד. הנאשם זרע הרס רב בדירה וגבן מותכה סכום כסף גבוה. מכאן שמעשי ההתרצויות והגנבה בערב חג הפסח לא היו מUIDה חד-פעמיות, וקדם להם אירוע נוסף של התפרצויות וגנבה מבית מגורים באותה שכונה.

הסיבה לביצוע כלל המשעים המתוארים נועזה במצוקה הכלכלית אליה נקלע הנאשם. הנאשם ביצע את המשעים לבדו ובלא תחוכם רב. יחד עם זאת, טיב המשעים, השיטתיות והסדרתיות הטומנים בהם, מעידים על תועזה והעדר מורה. זאת ועוד; מעשיו של הנאשם גרמו לנזק רב לדירות אליהן פרץ, ובכלל זה: הפסד רכוש וממון וכן הרס רב שהנאשם זרע בטור חלק מהדירות. המשעים בוודאי הובילו לעוגמת נפש רבה לבני הדירות שמצאו כי ביום נפרץ בערב חג הפסח. כמו כן, נגרמה גם פגעה בפרטיותם של הדיירים /או בעלי הדירות וכן פגעה ממשית בתחושהם האישית. יעיר כי מרבית הרcox שנגנבו הוחזר לבניין, אולם זאת לא מיזמתה הנאשם, אלא מאחר שלגביו ארבעת האישומים הראשונים שבוצעו באותו הלילה, הנאשם נתפס בכך. שונות המצב לגבי האישום האחרון (האישום השביעי)

שboveע כחודשים קודם לכך. מוסכם כי הכספי שנגנבו במסגרת אותו אישום לא הוחזר.

7. בהתחשב בעקרון הילמה המהווה עקרון מנהה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות במקורה דן; וכן בהתחשב בענישה הנוגעת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים הראשון, השני, השלישי והשביעי, נع בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (ו-מ) 25190-11-12 מדינת ישראל נ' רשות 14.4.2013), פיסקה 5 והאסמכתאות המוזכרות שם). אשר **לאישום השישי** - בהתייחס לטיעוני המאשימה לגבי אישום זה, ולמען הסר ספק, אבהיר כי לפי עובדות כתוב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, לא נאמר כי המתלוון עצמו ראה את הנאשם פורץ לביתו, אלא רק כי הבחן שBITO נפרץ והזעיק משטרה. ודוק, במסגרת האישום השישי, לא בוצעה עבירה גניבה לצד עבירת התפרצויות שכן בעל הבית שב לדירה והנ帞ם ברוח. עם זאת, לאחר בריחתו ביצע הנ帞ם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנסיבות אלה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם נע אף הוא בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל**.

קביעת העונש המתאים

8. העבירות בארבעת האישומים הראשונים בכתב-האישום המתוקן (אישומים ראשון, שני, חמישי ושביעי) בוצעו על-ידי הנאשם באותה שכנות מגורים בירושלים, ובנסיבות זמניות במהלך אותו לילה (ערב חג הפסח - 25.3.2013), תוך שמתקימת זיקה ממשית בין המיעשים (כך למשל, נראה כי הנאשם עשה שימוש בכל ארבעת האישומים האמורים באותוCLI פריצה, בעוד מהחלוקת הכללי של כתב-האישום המתוקן). אשר לאישום הנוסף (האישום השביעי) - מדובר בתפרצויות ובגניבה שבוצעו במועד נפרד ומוקדם יותר ליתר האישומים, אולי זאת באותה שכנות מגורים ותוך שימוש בדפוס פעולה דומה. בהתחשב בכך, ראוי לגזר בגין חמשת האישומים בהם הורשע הנאשם עונש כולל, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין. בקביעת העונש הכולל, ראוי להתחשב ב"תקרה" עליה הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, אשר לא ראוי להתערב בו - 65 חודשים מאסר בפועל (הכללים בתוכם גם הפעלה של שני עונשי מאסר מותניים). כמו כן, ראוי להתחשב בין היתר במספר העבירות, בתדריותן ובזיקה ביניהן, תוך מתן תשומת לב לחסיבות השמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המיעשים ומידת אשמו של הנאשם בנסיבותם, לבין תקופת המאסר שהוא על הנאשם לשאת (ראו: סעיף 40(ג) לחוק העונשין).

9. **ל孔לא**, שקלתי את הודהת הנאשם בעבודות כתב-האישום המתוקן, את לקיחת האחריות מצדיו ואת חרטטה שהbijע בדבריו באולם הדיונים. נטילת האחריות יתרה את הצורך בשמייעת הוכחות עם מספר משמעותי של עדדים, והובייה לחסוך במשאבים ציבוריים יקרים. בנוסף, לחתמי בחשבונו את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם שהינו אב לשישה ילדים ומספרם עיקרי למשפחתו הננתונה במצב כלכלי לא פשוט. עוד נתתי דעתך לכך שה הנאשם עצור מזה כ- 10 חודשים בתקיק זה, וכידועו תנאי מעצר קשים מהתאי מאסר. זאת ועוד; מתסકן שירות המבחן עולה כי הנאשם אימץ דרך חיובית במהלך מעצרו, הוא חונך אסירים חלשים בהצלחה ו מביע מוטיבציה גבוהה לשיקום. בהתחשב בכך, נמנעת מלמצאות את מלאו הדין עם הנאשם, על-מנת לעודדו להתמיד בדרך בה החל לצעד. יחד עם זאת, ברוי כי אין לראות בהתנהלותו של הנאשם בחודשים הקרובים בין כותלי בית המעצר, את חזות הכל.

לחומרה, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר נידון בעבר לשלווה עונשי מאסר בפועל בגין עבירות שוד

מצוין וכן עבירות רכוש לרבות התפרצויות לבתי מגורים בכונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין. זאת ועוד; הנאשם ביצع את העבירות נשוא התקיק שלפני שעה שתלוים ועומדים כנגדו שני עונשי מאסר מותנים - האחד בן 4 חודשים והשני בן 6 חודשים. התנהלות זו של הנאשם, כמו גם התרשומות שירות המבחן לפיה הנאשם מפחית מחומרת מעשיו, מעידה על העדר מORA מפני החוק, וממחישה את הצורך בהשתת ענישה שייהה בה כדי להרטיע את הנאשם - וכן את הרבים - מפני השנות המעשיות.

10. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להטיל על הנאשם בגין חמישת האישומים בגין הורשע, עונש כולל של 50 חודשים מאסר בפועל, וכן עונשי מאסר מותנים הצופים פני עתיד. בנוסף, יופעלו עונשי המאסר המותנים התלוים ועומדים כנגד הנאשם בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שיטול בגין התקיק שלפניו בשים לב לכלל הקבוע בסעיף 58 ובהסכמת הצדדים, ומסיבה זו נמנעת מלחייב את הנאשם בפייצוי בגין הכסף שנגנוב באישום השביעי ולא חוזר לבعلي עד היום.

סוף דבר

11. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 50 חודשים מאסר בפועל, החל מיום המעצר.

ב. עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים במסגרת ת"פ 4006-09 ב-6 חודשים, וכן עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים במסגרת ת"פ 1488-09 ב-4 חודשים, יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בפסקה א' לעיל. סך הכל הנאשם ירצה 56 חודשים מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יבצע עבירה רכוש מסווג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס חדש לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יבצע עבירה רכוש מסווג פשע.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא יבצע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו. בהסכמה הצדדים, כל הפריצה יחולתו. מוצגים אחרים יוחזרו לב的日子里, וככל שלא ימצאו - יחולתו או יושמדו בהתאם להחלטת רשם פלילי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז ב תוך 45 ימים מיום.

המציאות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, במעמד הצדדים.